

Ene gözü nasıl açılır ? Ne zaman Acz, Fakr, Noksan, Kusurunu derhute ettiğinde Ene açılıyor.

Mesela: Allah (cc) hem Şeytan hem Ademe asm'a «niçin bana isyan ettiniz ?» deyince

Şeytan «beni sen azdırdın» dedi.

Adem asm ise «ben nefsim zultmettim, hata bende» dedi.

Yunus asm'da öyle dedi: «nefsime zultmettim».

Hatayı derhute edince Allah'ta (cc) tayyün etti.

1. Lema'da Yunus asm acz, fakr, noksan, kusurunu derhute ettiği anda balığın karnında miracı oldu, bunu anlamını Üstad şöyle şifreliyor: «Demek esbabın tesiri yok. Müsebbibü'l-Esbabdan başka bir melce olamadığını aynelyakin gördüğünden, sırr-ı ehadiyet (kendi rabbi, Rabb-ul Alemin değil. Üstad şöyle sıralıyor: Rabbim, nevimin Rabbi, mevcudatın Rabbi, Rabb-ul Alemin. Benim Rabbim, İnsanlığın Rabbi, 18 bin alemin Rabbi ve Rabb-ul Alemin), nur-u tevhid içinde inkişaf ettiği için (bu miraç demektir. Nasıl inkişaf etti ? Acz, Fakr, Noksan, Kusurunu derhute etti.. Allah (cc), Adem asm'ı affetti)»

* * *

Sevgili Üstadım,

Terbiye-i mâneviyenizin âsârını her vakit bize ihsas eden Rabb-ı Rahîmime ne kadar şükretsem yine azdır. Tahdîs-i nimet olmak üzere şunu da arz etmek isterim ki, hastalığımdan müşteki değilim. Çünkü, lillâhilhamd, nur-u aynım ve sürur-u ruhum ve gıda-i kalbim olan Risale-i Nur'un hakikatlerini bilfiil ve bittecrûbe ders almama sebep oldu.

Hem hakikaten ömrü kırkinci sene-i devriyesinde müthiş bir tarzdaki **maddî ve mânevî hastalıklarına herbir ricasında ruha ve kalbe binler nur-u tevhidi ve ziya-yı teselliye serpen İhtiyarlar Risalesi; hem herbir devasında bînihaye şifa-yı mânevî bulunan Hastalar Risalesi; hem on bir kelime-i kudsiye-yi tevhidiyenin pek harika ve emsalsiz bir tarzda tılsımlarını keşfeden ve her bir cümlesinden nur-u tevhid fıskıran Yirminci Mektup; hem hakaik-i imaniyenin en son ve en müşkül ve en derin ve bütün feylesofları, hattâ hükema-i İslâmiyeyi dahi hayrette bırakan çok mühim muammaları halleden Yirmi Dördüncü Mektup; hem kalbin bütün mânevî yaralarına kudsi bir tiryak olan On Yedinci Söz ve emsali risaleler pek harika bir tarzda imdadıma yetişti ve tedaviye başladı.**

Ve bana şöyle bir kanaat-i kat'iyye verdi ki: Güya Risale-i Nur, ezcümle mezkûr risaleleri hem ben, hem hastalık münasebetiyle yanıma gelenler ders alsınlar diye, rahmet-i İlâhiye tarafından hastalandırılmışım.

Evet, sanki sevgili, müşfik Üstadımız İhtiyarlar Risalesini gençlere, Hastalar Risalesini sıhhatte olanlara yazmış.

Salisen: Orada bulunan ve sevgili Üstadımızın kıymetli hizmetinde bulunan muhterem arkadaşlarımıza, hem birer birer selâm, hem bayramlarını tebrik ederim. Sevgili Üstadımızın ellerinden, kardeşlerimizin gözlerinden öperim.

أَلْبَاقِي هُوَ أَلْبَاقِي

Çok kusurlu ve hasta talebeniz

Mehmed Feyzi

(Emirdağ Lahikası, 92. Mektup)

* * * * *

- 1. «İman, insanı sani-i Zülcelaline Nisbet ediyor» → Mazi, Ezel, Nokta-i İstinad, İman-ı Billah, Kuvvet-i İman**
- 2. «iman bir intisabdır» → İstikbal, Ebed, Nokta-i İstimdad, İman-ı bil'âhiret, Nur-u İman**
- 3. İman hem nur, hem kuvvetir (23. Söz)**

23.S: iman nuru → muhabbet-i İlahiyenin ziyasını tazammum ediyor

4. Şua, 2.m: İntisab-ı imanî tezkeresiyle, → Kadîr-i Mutlak öyle bir Sultana istinad edersin ki,..

**imanın → hakikati → nur tarafı → Esmâ-i hüsnaların bütünlüğünden
→ mahiyeti → mana tarafı → sıfatların bütünlüğünden (19. defter, 47)**

23.10.2016-Kadir abi ev dersi: **Kul huvallahu ehad – nokta-i istinad - Kufuven Ehad– nokta-i istimdad'a** bakar

05.11.2016-Kadir abi ev dersi: **intisab → cüz-i iradesini külli iradeye bağlamak (la havle ve'la kuvvete sırrı)**

İmanın Nur ve Kuvveti - 1

«Hem **iman**, geçmiş ve gelecek zamana nüfuz edemeyen o **cüz-ü ihtiyarînin dizginini** cismin elinden alıp kalbe ve ruha teslim eder. Ruh ve kalbin daire-i hayatı ise cisim gibi hazır zamana münhasır olmadığından, pek çok **seneler maziden**, pek çok seneler **istikbalden daire-i hayatına dahil olduğundan**;
o **cüz-ü ihtiyarî**, **cüz'iyetten çıkıp külliyet kesb eder**.

Zaman-ı **mazinin** en derin derelerine **kuvvet-i imanla** girebildiği ve **hüzünlerin zulmetlerini def edebildiği gibi** **nur-u imanla istikbalin** en uzak dağlarına kadar çıkar, **korkuları izale eder.**»

(26.Le'ma)

❖ **imanın 2 yönü vardır kaynak itibariyle:**

- 1) **Hakikat** (itibari ile iman mahluktur. **Beşer Canibindeki taraf. Nur ve Kuvvettir..enerjidir** (bir sezîş anlayış değil..onlar bir kademesi)
- 2) **Mahiyet** (itibari ile mahluk değil. **İmanın Allah'a bakan tarafı)**

İşarat-ül İ'caz'da imanın (mahluk olma yönünde) **malzemelerinden bahseder:**

«Gözün gözbebeği de, balarısı gibi, bütün kâinat safhalarında menkuş gül ve çiçek gibi

1. **delillerinden,**
2. **burhanlarından alacağı**
3. **ibret,**
4. **fikret,**
5. **ünsiyet gibi**
6. **usare**
7. **ve şiralarından vicdanda** (makine. Zemin ise ruh) **o tatlı imanlı balları yapar.»**

❖ **iman bu yüzden büyür, küçülür, gider-gelir. Vacip olsaydı büyür-küçülmez, sabit olurdu. Vacip azalıp çoğalmaz. Bu, imanın hakikatidir. Bu sana ne yapar ? Seni nerelerden korur ? İnternetlerden, haramlardan.. Helal-haram kavramı..sana yaptığı te'sir. İmanın hakikati → Sana verdikleri, seni nereye taşıdığıdır. Bu kemal bulursa dönersin o iman ile imanın içine girersin –mahiyetine girersin. İmanın içine girmek. Bunu külliyatta şöyle tabir eder: «şuur-u imanî». Bu, imanın sana kazandırdığı değil, kazanımların ile imanın içine girmendir. Ondan sonra miracın başlıyor.**

İmanın içine girmek..Ne demektir örnek vereyim: bizde şehvet, gadap, öfke vs. var. Bizim içimizdedir ama şu anda hakim değildir. Biz onu tefekkür edersek, hayal edersek o gizli olan duygu gelişir. Balon gibi olur, bizi kapsar, içine gireriz. İçimizde olan şey dışımıza çıkar ve bizi içine alır. İçimizde olması mahluktur, biz onu içine girdiğimizde mahluk değildir. **İman da böyledir. Delil, Şira..malzemeleri alırız, bizde durur. Caizdir-değildir, ayıptır-günahtır, olur mu ya imanım gider, tövbe estağfirullah...din hassasiyetin vs... bunları derecesine göre iman dedirir, yaptırır. Bunlar imanın bize kazanımları. Bunun adı → şuur-u imanî. Bu iman (şuur-u imanî) inkişaf ederse, onun içine girersin. İman içimizde ise hakikattir.**

Sporcu elini kolunu sallaya sallaya gelip mermere vursa eli kırılır. Ama vurmadan önce konsantre olsa, bizim tabirimizle tefekkür etse (hızlı vurmanın, güçlü olmanın videosunu hayal et, daha önce kirdiğini haya et) ve mermere vursa onu kırar. Daha önce elin kırılmıştı, peki o güç nerede ? Sende vardı.. Ne ile dışarıya aktif ettin ? Sporun tabiri ile konsantre, bizim tabirde tefekkür ile. O gizli olan, uyumuş olan gücü dışarıya çıkarttın. Akıl için hayal ve realiteden gelen birdir. Hayal ile realiteyi akıl ayırt edemez. Ne düşünüyorsanız akıl ona göre çalışır. Düşündüğümüzün içine giriyoruz.

❖ **26. Lema: «iman, geçmiş ve gelecek zamana nüfuz edemeyen o cüz-ü ihtiyarînin dizginini cismin elinden alıp»** (bizde görünen beden, cisim değil. Buz ama sudur. Su ama H2O (aynı yerdeyiz bir yere gitmiyoruz) H2O ama enerji. Enerji → Esir → madde-i hayat → ayn-ı hayat → akıl cevheri → ruh cevheri → nur-u Muhammedi.. Yani hakikatleri farklı olduğu için aynı yerde sonsuz mesafe vardır. Fiziğin şu an son hududu enerji veya esir. Din ise orada durmuyor.. esir ama madde-i hayat diyor.

❖ İşte Madde-i hayattan Buza kadar bütün sürecin adı **cismaniyettir** Buz ise beden. (**Cismaniyet 19 ders notu: Cismaniyetin mahiyet yönü cisim, hakikat yönü beden, suret yönü ise cesettir.** Lambanın saniyede 60 kez yanıp söndüğü gibi bizde her an yok olup-var oluyoruz. **Bu onların** (haletlerin sureti- (edep haya, kemalat, fazilet, nuraniyet, tefekkür vs.)) **toplamı beden-i misalidir. Yani bedeninin misalleri / benzerleridir. Yok olup-var olma anlarında gözükün sen ise Bedendir..atom değildir. Bu gözükün ise Cesettir, hayal değil hakikattir.. Yani o var olup-yok olan bedeninin atom keyfiyeti, bedeninin vücud-u haricisi, zemini. Cesedi kaldırırsak beden olmaz..suyu kaldır buz nasıl olacak? **Beden sıfattır, buzdur, cesed ise su, buhar, kar vs. Cismaniyet arştan başlıyor –daire-i ilim, daire-i hayat cismaniyetin son hududu, mahiyeti bu. Ondan sonra Levh-i mahv ve ispat, alem-i şehadet. Bu cismaniyet, alem-i şehadette ne ile nasıl gözükür ? Cesed ile gözükür. Biz cesed ve beden ile muhatabız, cismaniyet ile değil.****

❖ **Çoğu kez de beden ile muhatabız cesed ile değil. Gözkün beden ama onun alt yapısı da cesed. Yüzümdeki kızarıklık bir halettir yani beden ama o kızarıklık madde değil mi ? O da cesedir. Suret cismaniyetsiz olmuyor. Suret ise hakikatin vücud-u haricisidir. Sen aslında cesedsin ama benim alemimde, kafamda beden olarak gözüküyorsun. Bana baktığın zaman benim vücud-u haricim sende var. Yani hayal hayal değil bizzatıhi beden-i misalin ile varsın. Senin fotokopin bende var. Yoksa ihtilam olmaz, düşünceler kötüye-iyiye dönüşmez. Fotoğraf çektiğimizde atomun yok ama bedeninin var. Cennette atomik seviyede hayatımız olacak ve lazım olduğu zaman kullanılacak. Orada mahkumiyet yok, cesedi bırakıyorsun tercihin var..lüks yani. Haşırde herkes cesed ile dirildi. Sırat köprüsü demek suretten mahiyete inkılaptır...cesedin; bedene, cisme ve sıratın tam ortasında ise cismaniyete dönüşme yeri. **Alem-i şehadet yıkıldıktan sonra beka suretine dönüşecek şekilde tamir edilecek diyor..bir gezinti yeri olacak.****

- ❖ İmam- rabbani Hz'leri diyor ki: insanın yükselmesi önemli değil, terakki onun inmesidir. Bir insan yükselmekle terakki etmiyor, o yükselişten aynı şekilde dengeli, muvazeneli inebiliyorsa inmek yükselmektir. Dertler bana derman imiş. Terakki yükseldiğini dengede tutmak veya istediğin anda inebilmektir. Peygamber efendimiz miraca gitti ve geldi. Geldikten sonra oturup bedeviler ile yemek yemedi, savaştı, sohbet etti oysa ben ders esnasında bir telefon çalmasına tahmmül edemiyorum. O inmiş ama ben daha inememişim, sendeliyorum.

Cismaniyet aynı anda cesed beden ve cismi yaşamaktır. Cesed ruhun hanesi ve yuvası. Cisim ise libası. Cismin sıfatı ise cesed ve beden. Cisim daha cami cesed ve beden onunun dışı vuruşu. Senin bir evin var ama onun bir odasını dersane yapmışsın orası senin yuvan oluyor. Madd-i nefsi emmarenin mülk yönü Cesedir (alem-i şehadetteki lezzetlerin cem'ül cem'i), donmuş nefistir ve mazi-müstakbeli yoktur. Eğer Allah (cc) «ey beden/nefsi ile hareket eden, şu günahı terk et, ahirette sana cenneti vereceğim» dese ahiret gaybda olduğu için (cüz-i ihtiyar hazır zamana bakıyor) şimdiki zamanı geleceğe tercih ediyor. **O yüzden cüz-i ihtiyari bedenseldir, hayvaniyettir, kafirlerde ve gafil müslümanlarda ve şimdiki zamanı yaşayanlarda var. Bunlarda cüz-i irade yoktur.** İhtiyarın özelliği: hazır olanı, mevcudu tercih eder, gayba seçim yapamaz. **«.. dizginini cismin elinden alıp kalbe ve ruha teslim eder.»** o yüzden bedensel hayatı yaşayana Allah'ın ayetlerini getirsen (Kur'anda geçiyor) cehenneme soksa Allah sonra dünyaya geri gönderse bile yine inkar ederler diyor.

İrade kalbî bir sıfattır, ihtiyar ise bedensel bir sıfattır. Hazır zamana mübteladır, şimdiki zaman arasında seçim yapar. Geçmiş ve geleceği tercih edemez. O yüzden Üstad **«cüz-i ihtiyarimden vazgeçtim»** diyor. İrade vicdanî bir hakikattir. İrade, Zihin, His, Latife-i Rabbaniye. Vicdaniyatı ölmüş, «hatemallhu gulubihim» olmuş olanların iradeleri yoktur. Ayette onlara «ha teklif etmişsin ha etmemişsin birdir» diyor. Niye ? Çünkü iradeleri yoktur.

İman bize hakim olunca «geçmiş ve gelecek zamana nüfuz edemeyen o cüz-ü ihtiyarının dizginini cismin elinden alıp kalbe ve ruha teslim eder». İman dizgini cismin elinden alıyor. **At → cüz-ü ihtiyarî. Ona binen ise cisim,istediği gibi koşturuyor** Bu bedeni odun gibi düşün. Onun içerisine Allah hangi ilim ve teknoloji ile duman, ısı, ışık vs. yerleştirmişse bu bedene de nefsi ve ruhu öyle yerleştirmiş. Odunun içi 2 zıt yapıdan meydana geliyor. Duman ve nur. Yaktığın zaman biri göz gözü görmez, kapatır..küfür. Nur ise açar. Bedenden kasıt odun, dumandan kasıt nefis, nurdan kasıt ruhtur. Odunun düşmanı ateştir, ateş içinde. Duman vs. bir sürü dalga boyları var. Odunda bunlar varsa İnsanda şu bedende 18 bin alem var. Biz tam 18 bin alemin hulasasıyız. O yüzden bir anımız bir anımıza benzemez.

- ❖ **« Ruh ve kalbin daire-i hayatı ise cisim gibi hazır zamana münhasır olmadığından, pek çok seneler maziden, pek çok seneler istikbalden daire-i hayatına dahil olduğundan..»** (yani kalb ve ruh cisim gibi hazır zamana bakmıyor. Cismin geçmiş ve geleceği yok, şimdiki zamana mübtela. Kalb ve ruh dizgini ele alırsa bu insan geçmiş ve gelecekte beslenmeye başlar. Yani geçmiş demek Allah'a (cc) iman. Amentü billah. Allah'tan (cc) beslenmeye başlar. Yani Allah'tan ünsiyet eder. Çocuk anasını emer gibi insan Allah'tan feyiz emmeye başlar. Nereden biliyoruz ? Senin şu an (dersteki) bu halin odur. Ama kör olası cehalet görmeyi göze indirgemiş, sırf renk ve şekilleri görme dediği için Allah'ı (cc) Latife-i Rabbaniyemizin görmesine görmek demediğimizden Allah'ı görmüyoruz zannediyoruz.

- ❖ Gözün, kulağın, burnun, dilin, elin görmesine bakın. Görme farklıdır. Ama cehalet görmeyi göze indirgediği için lulakla görmeyi inkar ediyor. İnsanın içini de böyle düşünün. Göz ve kulağın farklı görme şekilleri var değil mi ? Gir içeriye. Latife-i Rabbaniye çanak anten gibidir. Semaya bakın çıplak gözle uyduyu ve çanak anten içindekini göremezsin. Uyduyu misal Allah'tır (cc). Çanak anten misal vicdandaki Latife-i Rabbaniyedir. TV kutusu da bedendir. Kablo da histir. Çanak antenin aldığı filimleri, ses ve görüntüleri televizyona atar. Kutu bendedir. Kutu içindeki elektik hayattır. TV içindeki elektronik yapı ruhtur. Çanak antenin gördüğünü biz çıplak gözle göremeyiz. Çanak görüyor ama bu gözle görmüyor. Gördüğünü nereden biliyoruz ? Alameti var. Karıncalı gösteriyor, iyi gösteriyor..vs.Bizim latife-i rabbaniyemizin vazifesi Allah'ı (cc) müşahede etmek. Başka işlevi yok. Bu ruhta şöyle gözüküyor: ünsiyet olur, Allah'tan zevk almaya başlar..mesela derste, namazda rahatlık olur... **Latife-i rabbaniye Allah'ı (cc) gördüğünü gösteriyor. Allah kendisini aralıyor ve «ey kulum, şu anda ben senden menunum» diyor. Bunun adı Huzurdur. Huzur olabilmesi için Allah(cc) hazır olması lazım. Hazır olmadıkça huzur olmaz. Huzur andadır, gaypta değil. O zaman o rahatlık Allah ile ünsiyet.** Eylem itibari ile Allah'ın (cc) insan üzerindeki tasarrufunu sorgulamaz: başıma niye bu geldi, gelmeseydi..Vs.demez. Allah'a karşı ünsiyet eder. Allah'ı ruhunda böyle hisseder. Allah ile hemhal olur. Gaflet olursa ülfet olur: Allah (cc) ulaşılmaz der.. Oysa **Allâhu nûrus semâvâtî vel arz...**Allah (cc) herşeyin nururdur. İnsandan esmayı çıkarmak demek buzdan suyu çıkarmak gibidir. Yani haşa imandan Allah'ı (cc) çıkartmak buzdan suyu çıkartmak gibidir. O yüzden **«iman: irade-i cüziyenin sarfından sonra irade-i külliyyenin mümin kulunun kalbine koyduğu bir nurdur».**

- ❖ **İstikbal ise ahirete iman.** Amentü billah'taki **«ve bil yevmil ahir».** Ahirete iman etmekten insan bu dünyada beslenmeye başlıyor. **26. Lem'a bunu çok güzel söylüyor..yani nokta-i istinad ve nokta-i istimdadi devamlı işliyor Bir aileye, gençlere, cemiyete ahirete iman hükmederse, hükmetmezse neler olduğunu 11. Şua'da anlatıyor.**

- ❖ Bir kalb ve ruh bu manlar ile tefeyyüz etmeye başlarsa Allah'tan ünsiyet eder. Allah'tan feyizler almaya başlar. Onun ipuçları: Allah yağmur göndermeden önce nasıl bir kokusu gelir, tozları böyle ince serpmeye başlar..romatizmalı hastalar 6 saat önce alır. Latife-i Rabaniyenin Allah'ı gördüğüne, feyiz aldığına delil: sükun ve asude olmak, Allah'a ünsiyet etmektir. Allah'ın senin üzerindeki tecelliyatını, icraatını sorgulamamaktır. Biraz daha araya geçersen bu insan **«huvel evveluhu, ahiruhu, ve zahiruhu vel batın»** dört isim hulasası ile bakar **Allah canibinden, kudretin azemeti altında müşahede ederek Allah'ın hikmetini, adaletini, inayetini rahmetinin bütünlüğü ile kainatın ve hadiselerin arkasından bakar ve hayretle seyrederek olayları. O artık «Allâhu nûrus semâvâtî vel arz» olduğu gibi Allah'ın nuru ile bakar. Kader-i İlahinin izini, özünü, yüzünü müşahede ederek olayların arkasından olayları seyrederek lazım olduğu gibi görür.** Biz filmin tek bir karesini görürüz. Onlar filmin tümünü görür. Bizim itiraz ettiğimiz yerlere bu kare hakikaten olması lazım der. İşte Allah'tan tefeyyüz, ünsiyet etmenin alametleri bunlar gibidir. **Mazi ve istkbali daire-i hayatına katar..** Bu adam bizimle beraber, bizim içimizdeyken ötelere besleniyor.

« o cüz-ü ihtiyarî, cüz'iyetten çıkıp külliyyet kesb eder..» (artık aramızda bir insandır ama ötelere besleniyor. Zahiren senin çanak gibidir ama o çanak uyduyu bulmuştur).

❖ «Zaman-ı mazinin en derin derelerine kuvvet-i imanla girebildiği ve hüzünlerin zulmetlerini def edebildiği gibi nur-u imanla istikbalin en uzak dağlarına kadar çıkar, korkuları izale eder.»

imanın Hakikati de 2'ye ayrılır → 1) Nur, 2) Kuvvet.

Geçmişten hüzün ve elemeler gelir, korku gelmez.. «keşke yapmasaydım vs». İman artarsa geçmişe giriyor..bu imanın Kuvveti. İşte iman arttığında imanın içine giren kişinin imandaki kuvveti maziye geçer çünkü iman geçmiştir ve geleceği yoktur. Bütünü kaplar. An, geçmiş, gelecek hepsine nazar eder. Maziye geçersin, o teessüf ettiğin şeylerin formatını değiştirirsin «yubeddilullâhu seyyiâtihim hasenât» .. Seyyitai hasenata tebdil. Nasıl olur ? İstida-ı şer, istida-ı hayra döner. TÖVBE ile gusül aldırırın. İmanın kuvvetine göre tövbenin kuvveti ve geçmişe uzantısı, gücü o kadar kuvvetli olur. GeylaniHz.'leri alem-i gayba geçmiş, alem-i manaya girmiş, kitabında şöyle yazıyor: gençliğimde kibleye karşı ayak uzatmışım»..onu gitmiş silmiş. Yani geçmişine girip istediğin gibi değiştirebilirsin. Geçmişe gelip tövbe etmek imanın kuvveti nisbetindedir. Ruhun guslü ve abdestidir tövbe. Bizim bildiğimiz abdest bedenseldir.

❖ İmanı Nuru ise geleceğini aydınlatıyor. Nur, geleceğe bakar. Peki ne işimize yarar ? Korkuların önü gelecektir. Geleceği karamsar olan, geleceğin dolduramayan, geleceğe ümitle bakamayan insanlarda olur korku. İman ise kuvveti ile «hüzünlerin zulmetlerini def edebildiği gibi nur-u imanla istikbalin en uzak dağlarına kadar çıkar, korkuları izale eder.» artık kabirden, haşirden korkmaz.. Nasıl korkmaz ? Artık Allah'a ünsiyet ettiği için Allah canibinden bakar. Korkmaz bir ruhu anlatayım size: imanın nuru geleceğe geçmiştir. Kabir, haşir bizim geleceğimiz değil midir ? İman nuru oraya da giriyor, orayı da değiştiriyor. Çünkü gelecek demek senin 60 sene sonra yaşayacağın değil. Geçmişin Allah (cc) olacak da geleceğin sırf bu dünya mı olacak ? Kabire de giriyorsun, orayı da değiştiriyorsun. Yerdeyken arş-ı alayı mütalaa, temaşa ediyor. Keşf-el kubur kabre giriyor. Değiştirebiliyorsun. Ölmüş, azap çekiyor mesela baban bir rahmet veriyorsun azap kalkıyor değiştiriyorsun. Biz dua ile giriyoruz. Ötekisi basbayağı giriyor.

❖ Korkuların çaresi imanın nurunu artırmak ile mümkün. Korkunun bir sebebi de mazinin kötü geçmesidir. İnanın nuru geleceği nasıl değiştiriyor ? : « dikenli yolda (sıkıntılı sandığın şu dünyada) tayran ederim, ama sen gibi basmam. Ferşten arşa şükran ederim, sen gibi asmam. Mevte, ecele (geleceğe) dost bakarım, sen gibi korkmam. Kabre gülerekten girerim, sen gibi ürkmem. (niçin?) Ejder ağzı, vahşet yatağı, hiçlik boğazı sen gibi görmem (de ondan. Nasıl görürsün ?). Ahbaba kavuşturur beni, kabirden darılmam, sıkılmam. Rahmet kapısı, nur kapısı, hak kapısı, ondan sıkılmam, ondan geri de çekilmem..(yorumlamaya bak, kabiri nasıl yorumluyor..) bismillah diyerek çalışıyorum (çalacağım da demiyor, şimdi yaşıyor) arkama da bakmam (eyvah, çoluk çocuk bıraktık. Yapacak işerim vardı vs.). Arkama bakıp da ölümden dehşet de almam. Elhamdülillah diyerek rahat bulup yatacağım, zahmeti çekmem, vahşette kalmam. Allah-u ekber diyerek ezan-ı haşri işitip kalkacağım, mahşer-i ekberden çekinmem, mescid-i azamdan çekilmem. «Eyvah» diyerek kaçmıyorum, lütfu yezdan (Allah'ın lütfu. farsça), nur-u Kur'an, feyz-i iman (3 tane) sayesinde hiç üzülmem. (Allah'a su-i zan etmez: Allah beni yakacak vs. Niye yakcak kardeşim seni ? Doğru yerdesin, doğru insanlarla doğru iş yapıyorsun. Nerden kapmiiz böyle azap kokusu ? Sanki Allah haşa cumhuriyet savcısı gibi ceza kesiyor..hep korkutmuşlar..Allah'ı sevdirmeyi 2. dereceye bırakmışlar. Allah deyince hep korku, azap, cehennem hatırımıza geliyor) Durmayıp koşacağım, arş-ı Rahman zilline uçacağım, sen gibi şaşmam, inşallah.

...

❖ Pervaneye bir mil bağlı, aşağı-yukarı, aşağı- yukarı hareket ediyor. Bu mil boşlukta dönmüyor, bir yatağın içinde dönüyor. Bu yatağın içinde 4 tane disk var. Sonra bu endüvi döndüğü zaman manyetik bir alan oluyor. Manyetik alan ne köürden ne de mıktanıstandır. Bunun dönmesinden Allah (cc) hiçlikten yaratıyor. Bu dönme ve manyetik alan çoğalmaya başladığı zaman bu manyetik alan kontrolsüz bir duman gibi bir yoğunluk olur. Sonra sıkışınca bu manyetik alan köür ve mıknatis vasıtası ile yükleniyor ve üzerinde bir kablo var o kabloyla elektrik akıyor ve Kırıkhan'ın, Hatay'ın ne kadar cihazı varsa çalıştırıyor. Başlangıcı aşağı-yukarı, aşağı-yukarı fakat neticesinde Hatay'ın bu kadar cihazı çalışıyor.

Aşağı-yukarı → Allah-u ekber namazda veya tesbihtir. Mil dönüyor. Bu bobin dimağdır. Disk, yatak dediğimiz şey (dimağ kalbin hizmetçisidir) kalbin içinde dönüyor, boşlukta değil. Felsefeci de bir şeyler yapıyor..okuyor vs. Ama yatağın etrafından dönmediği için elektrik yok, boşluk. Kalbin içerisinde eğer dönerse manyetik alan olur. Onun adı imandır. Sonra o iman kablo vasıtası ile, manyetik alanla hiç alakası olmayan, daha latif olan elektrik var kablo içerisinde. Elektrik de histir, şehir de ruhdur. Ruhta ne kadar istida ve kabiliyet varsa onları çalıştırıyor. Amel ne işe yarıyor ? Bu pervane ne işe yarıyor..

Amentu billahtaki 6 iman esasından 1 tanesini çıkartmak aynı şuna benziyor: aşağı-yukarı bir, mil iki, bobin 3, yatak 4, kablo 5, lambaların yanması, fabrikaların çalışması 6. bir tanesini çıkarın diğerleri çalışıyor mu ? 6 iman esası da böyledir. 1-ben olan ben. 2- arş-ı azama (ruh). 3-levh-i mahfuz(akıl). 4-arş (kalb), 5-kürs (nefis), 6-alem-i şehadet. Geçmiş bozuk olan veya bozu olduğu için geleceği yorumlayamayan, ümitsiz bakan (Allah'tan kopuk bir düşünce ümitsiz olur) cemaati olmayıp tek başına olan bir adam geleceği karanlık görür. Gelecek kabirdir, kanser olmaktır, tansiyon yükselmesidir. Yani geleceğinde bir sürü malzeme var onları Allah ile izah edemediğinden.. Allahsız kanseri düşündüğünden oysa kanser, tansiyon adamı öldürmez.

Allah adamı öldürür. yühyî ve yümît. Allah bir şeyi murat etmezse olmaz. Allah eceli-herkesin ömrünü bir an ileri geri yapmadığı için senin ömrüne ecelini bahane ediyor. Yoksa kalp kiizi kolunu sallayarak gelip seni öldürmeye geldim demez.

Öyle bir şey yok. Kanser adamı öldürmez Allah öldürür. Ama ölümüne vesiledir. O zaman dünyada bulunma, yaşama müddetine ömür denilir. Dünyadan terhis olurken şekli kanser, tansiyon vs ona ecel denilir. Üstad buna ecel tezkeresi diyor.

Askerlik herkeste eşittir. Ama askerden terhis herkeste farklıdır. Kimisi şofördür kimsi tamirci, postacı, yazıcı vs. Ama herkes için bitirdi diye yazar. Yani terhis tezkeresi çıkış şeklidir. Unvanla çıkıyorsun. Taleb-i ulum, mücahit, gafil, fasık.. Yani çıkış şekli. Ama askerlikte bulunma müddeti sabit.

Madde-i maneviyye olan İMAN...ve Sıkıntı - 1

« حَذُّوا إِيْمَانَكُمْ بِإِلَٰهٍ إِلَّا اللَّهُ (İmanınızı Lâ ilâhe illâllah ile yenileyiniz) in hikmetini soruyorsunuz.

Onun hikmeti çok Sözlere zikredilmiştir. **Bir sırr-ı hikmeti şudur ki:**

İnsanın hem şahsı, hem âlemi her zaman teceddüt ettikleri için, her zaman tecdid-i imana muhtaçtır. Zira insanın herbir ferdinin mânen çok efradı var. Ömrünün seneleri adedince, belki günleri adedince, belki saatleri adedince birer ferd-i âhar sayılır. Çünkü, zaman altına girdiği için, o ferd-i vâhid bir model hükmüne geçer, hergün bir ferd-i âhar şeklini giyer. »

(26.Mektub, 4.Mebhas, 4.Mesele)

❖ **Halet avcı gibidir. Her zaman nasibin olmaz. Daha önce okuduğun bir konuyu bakalım farklı ne anlayacağım, yeni ne öğreneceğim diye bakarsan inanıyorum ki Allah öyle açacaktır. Kelam aynı olacak ama kelamın içerisinde ne farklı mana uyanacak diye bakarsanız ülfetiniz kırılır. Ünsiyet olur. Ben orayı biliyorum dersen gelen manalar musaddık bulmadığı için söylerler.**

❖ « **İnsanın hem şahsı, hem âlemi** (yaşadığı âlemi, haleti) **her zaman teceddüt** (yenilendikleri) **ettikleri için** (aynı yeri dolaşıyorsunuz ama aynı değilsiniz. Mesela otobanda dolaşıyorsun, aynı zannediyorsun ama sen aynı değilsin) **her zaman tecdid-i imana muhtaçtır** (bir kendi âlemi iki yaşadığı âlemi. Bir yakının hasta olsa, bir dışın ağrısa sanki dünyanın bitiyor). **Zira insanın herbir ferdinin mânen çok efradı var** (ampul saniyede 60 defa yanıp sönüyor, ama o kadar hızlı yanıyor ki gözün görme kabiliyetinden hızlı olduğundan biz devamlı yanar zannediyoruz. Ancak uzakta baktığın zaman yanıp söndüğünü anlıyorsun. İnsan da aynen böyledir. Var olup yok oluyoruz-yok olup var oluyoruz an be an. Kayyumiyet bu. Ama o kadar hızlı oluyor ki biz de devamlı var zannediyoruz. Bir an önce bir şey düşündün mü o şey gitti artık. Bilgisayarda bir şeyi kopyala yapıştır yaparken aynı isimde başka dosya varsa üzerine yapıştırdın aşağıdaki dosya gitti gibi değil. İşledin bir hayır-şer gitti, tövbe etsen bile onun üzeri değil bitiştiği. Farklı bir kare. İnsan hem kendisi hem âlemi devamlı var olup yok oluyor, yok olup-var oluyor. 30 sene sonra yeni bir şey öğrendim.

Akıl bir cihazdır biliyoruz, yeni öğrendiğim kalp için de cihaz diyor. Yani ne demek cihaz ? Kendi haline bırakılamaz.

«Ya abi Ayşeye, Fatmaya, Aliye, Hüseyine, dolara takıldım kendimi alamıyorum»...**Kalb alet olduğundanmış. Ben zannediyordum beni o yönetiyor. Onu bile sen yöneteceksin. Takıntılara takılır kurtaramazsın bu sefe, onun için alet olduğunu zikrettim. Alet yönetilmeye muhtaçtır. Bilgi ile yönetilir. Kalp de aletmiş arkadaşlar, bilmiyordum. Cihaz diyor. Yeni öğrendim çok hoşuma gitti. Demek ki aklımızın ve kalbimizin kırılmaması, çökmemesi için sağlam malzemelerle donatmak ve yönetmek lazım. Eğer kalbiniz ve aklınız hemen çöküyorsa malzemeden çalmışsınız demektir)**

❖ « **Ömrünün seneleri adedince, belki günleri adedince, belki saatleri adedince birer ferd-i âhar sayılır.** Çünkü, **zaman altına girdiği için, o ferd-i vâhid bir model hükmüne geçer, hergün bir ferd-i âhar şeklini giyer** (insan devamlı değişiyor. Beden libası diyor ruha giydirilmiş. Cesede gömlek giydirilmiş ya beden ve duygular, hisler, kalb, akıl da libas. İman için de libas diyor)

20. Söz, 2.makam: « Cehennem ateşinin tesirini men edecek ve eman verecek iman gibi bir madde-i mâneviye, İslâmiyet gibi bir zırh olduğu misillü, dünyevî ateşinin dahi tesirini men edecek bir madde-i maddiye vardır.

Çünkü, Cenâb-ı Hak, ism-i Hakîm iktizasıyla, bu dünya dârü'l-hikmet olmak hasebiyle, esbab perdesi altında icraat yapıyor.

Öyle ise, **Hazret-i İbrahim'in cismi gibi, gömleğini de ateş yakmadı ve ateşe karşı mukavemet haletini vermiştir.**

İbrahim'i yakmadığı gibi, gömleğini de yakmıyor.»

❖ Niçin yakmadı biliyor musunuz ? İnsanın sanatı ve Allah'ın sanatını anlatayım ondan sonra söyleyeceğim: mesela insanın en harika sanatından motor: önce blok, içine krank mili – volan, piston, sibop takarlar vs. Araba böyle eklene eklene sanat olur. Alah'ın sanatı ise böyle değil, mesela ağaç: çekirdek patladı ağaç, patladı dal, patladı tomurcuk..yaprak..çiçek, meyve. Hiç dışarıdan ekleme yok hep içeriden patlıyor. **İbrahim asm'ın gömleğini yakmaması tabi ki mucize ama bir kanun-u İlahî.. bu bize örnek çıkarıyor. Eğer herkese geçerli olmasa Kur'an bize model çıkartmaz. İbrahim'e bir halet vermiş içeriden dışarıya basan..bu haletten dolayı ateş yakmadı: «İbrahim'i yakmadığı gibi, gömleğini de yakmıyor.» «İbrahim'in cismi gibi, gömleğini de ateş yakmadı ve ateşe karşı mukavemet haletini vermiştir»...ölüme, kabre, kansere karşı içten bir direnme haleti yani tahammül. Bu haletten dolayı gömleğini ateş yakmadı. Onun gömleğini yakmadı ama ben daha o kadar çıkamıyorum diyelim. **Diyelim mal kaybettiniz, iflas ettiniz, çocuğun vefat etti ona tahammül edecek dışarıdan teselli yetmez.** Depreme daynaklılık içeriden olacak. Halet içeriden dışarıya basacak.**

Bir haletin var ruhunu, bir haletin var kalbini koruyabiliyorsun. Haletin güçlü olduğu nisbette içeriden dışarıya çıkıyorsun. Bir haletin var insanları ölçü yapmaktan, putlaştırmaktan kendini koruyorsun.Aklını koruyorsun. Doğruları düşünüyorsun, doğruların peşindesin. Biraz daha çık dışarı bedensel hastalıklarına karşı dayanıyorsun. Şekerden dolayı adamın ayağı kesiliyor ama sadece ayağı değil ruhu kesiliyor. Yani biraz daha güçlü bir haletin var cesedini koruduğun gibi karını, kızını, aileni hastalıklardan, musibetlerin getirmiş olduğu ezikliklerden koruyorsun. Biraz daha çıkıyorsun akrabana manevi destek oluyorsun. Senin varlığın veriyor. Biraz daha dışarıya çıkıyor haletin güçlü cemaatin yani seni seven, seni gördükleri zaman güven duyuyorlar, bir pamuk ipine bağlıyken dini namaz kılıyor..senin varlığın onları dinde, davada tutuyor, kitap okuyor, şevkleniyor.. Bu senin yaymış olduğun halet. Peki nedir bu halet biliyor musunuz ? Osmanlı değil cesedine taşına yüklemiş. Osmanlı kokuyor buram buram taşlar..

❖ «**Ceddîdû imâneküm bilâilâhe illâllâh**» **imanınızı arttırın deyince iman anlayış değil enerjidir. İman nurdur. İman kuvvettir. Fiziksel ismi ile enerjidir. Enerjin ne kadar çoksâ vücudu sağlam tutar. İman malzemedir.** Anlayış, seziş, itimad, teslim değil ama onlardan hasıl olandır iman. Realitesi, vücut-u haricisi var. Enerjidir, varlıktır. çünkü büyür, küçülür. Gider, gelir. Azalır, çoğalır. Eğer vacip olsaydı azalır çoğalmazdı. Psikolojine, hastalığına, duygularına, kendini yönetmeye, kabrine karşı enerjidir iman.

- ❖ **Ben tahmin ediyorum ki, bütün küre-i arzın bu yangınında ve fırtınalarında selâmet-i kalbini ve istirahat-ı ruhunu muhafaza eden ve kurtaran yalnız hakikî ehl-i iman** (sahte ehl-i iman değil. Ölçüyü milliyetçilik, menfaat-ı dünyeviye ve para yapmış din ne diyor sormuyor, iddia ettiğim dava bunu nasıl yorumluyor demiyor..bunlar sahte ehl-i iman) **ve ehl-i tevekkül ve rızadır. Bunun içinde en ziyade kendini kurtaranlar, Risale-i Nur dairesine sadakatle** (kolunu sallayarak girenler demiyor) **girenlerdir.**

Sadakatle girmeyenlere pasaport vermiyor. 10/2'sine vermiyor. Dairenin içinde olana diyor bunu.. 2. Emirdağ 1947'de yazılmış, Üstad diyor: «50 sene ve sonrası bu milletin nesl-i atisi Allah diye nefesine tapacak.» Yüzde kaç? %90'ı. Türkiye 80 milyon diyelim, %90 kaç yapar? 72 milyon, kaldı 8 milyon. 10/2'ye pasaport vermiyor. Kaldı 6.5. 80 milyonda 7 milyon ehl-i iman diğeri gidiyor.

Nasıl olur ya? Kafire taraftar oluyor, oluyor kafir. «Ve lâ terkenû ilâllezîne zalemû fe temessekumun nâr» Mektubatta diyor: **değil zalime taraftar olanı küçük bir meyil edeni Allah cehenem ile tehdit ediyor. Sen hayatındaki dostunu düşümanının milliyetçilik ile yaparsan, bana taraftar olur oy verirsen seni makama geçireceğim yaparsan o %90'nın içindesin..çünkü ölçün din değil. Allah bir sebep çıkarıyor toplumu evirip deviriyor herkes ayna gibi çıkıyor. Ben buyum diyor. Aklın havsalan duruyor.. oysa Allah biliyor.**

Allah haşirde şöyle hesap sormayacak «verin benim sizin hakkınızdaki kaanatimin hesabını». Öyle demeyecek «**verin yaptıklarınızın hesabını**». O yüzden seni sana gösteren yaptıklarıdır, tercihindir, hayatındır. Allah resulu diyor ki «**ehl-i bidanın cenazesine gitmeyiniz, hastasını ziyaret etmeyiniz, hal-hatırını sormayınız, gelirse de karışmayınız**». Adam bu dersleri duyduğu halde hâla hayatındaki tercihlerinde milliyetçilik yapıyorsa uzak durun. Sirayet eder size.

- ❖ **İmanın enerji olduğunun açılımları:**

"Ey millet-i İbrahim! İbrahimvâri olunuz, tâ maddî ve mânevî gömlekleriniz, en büyük düşmanınız olan ateşe hem burada, hem orada bir zırh olsun. **Ruhunuza imanı giydirip Cehennem ateşine karşı zırhınız olduğu gibi..**»

«**..ey insan ve ey musibettede benî Âdem! Meyus olmayınız. Her dert, ne olursa olsun, dermanı mümkündür.** Cenâb-ı Hak, şu âyetin lisan-ı işaretleriyle, mânen diyor ki: "Ey insan! **Benim için dünyayı terk eden bir abdime** (yani hadislere Allah ile bakan, mana-yı harfi ile bakan) **iki hediye verdim: biri mânevî dertlerin dermanı, biri de maddî dertlerin ilâcı.** İşte, **ölmüş kalbler nur-u hidayetle diriliyor** (yani bir ders dinliyor kuyudan çıkıyor) **Ölmüş gibi hastalar dahi onun nefesiyle** (Doktor diyor ki bu bitmiş, 10-17 sene psikoloji ilacı kullanıyor.. hayatın tadı bitti, hayat zevk vermiyor diyenlere diyorum) **ve ilâcıyla şifa buluyor. Sen de Benim eczahane-i hikmetimde her derdine deva bulabilirsin. Çalış, bul. Elbette ararsan bulursun.**» **Ne ile olacak? Şununla: «Fakat şimdiki gibi, bazan kendine emvat namını veren cinlere ve şeytanlara ve ervâh-i habiseye musahhar ve maskara olup oyuncak olmak değil, belki tılsımât-ı Kur'âniye ile onları teshir etmektir, şerlerinden kurtulmaktır.»**

- ❖ **İman nurdur, güçtür, kuvvettir, madde-i maneviyedir. Ruha giydirilen libastır.** İnsanın alemi devamlı değiştiği gibi yaşadığı alem de değişir. Hepsini tırrrt diye gidiyor, hepsini nurlu göndermek lazım.. Onun için biz de ara verirse bu tırrtların arasına sıkıntı girebilir, Üstad'a bile girmiş.. **Bu yüzden imanımızı tazeleyeceğiz.**

25. Söz, Emirdağ Çiçeği: «**hergün, her zaman, herkes için bir âlem gider, taze bir âlemin kapısı kendine açılmasından, geçici herbir âlemini nurlandırmak için ihtiyaç ve iştiyakla Lâ ilâhe illâllah cümlesini binler defa tekrar ile değişen perdelere ve âlemlere herbirisine Lâ ilâhe illâllah'ı lâmba yaptığı gibi...**»

- ❖ **doğru yerde doğru insanlarla doğru işi yapmaya gayret edeceğiz. İnsanın morali en çok bozuk olduğu an iki vakittir: 1-sabah kalktığında, 2-gece** (hele uyku tutmuyorsa gece yarısından sonra hiç şansın yok sıkıntısız geçmez o yüzden yatmak için 12'ye kalma). **Ben buna mukabil ne yapıyorum?: evradsız geçerse günüm gergin, asabi ve içine kapanık oluyor. Kalkar kalkmaz abdestimi alırım kesinlikle 1-cüzümü okurum, 2-Hizb-ül Kur'an'ı okurum, 3-Hizb-ül hakaik-i Nuriye'den dersimi okurum. Bunları okumadan, bitirmeden asla ve kat'a Risale-i Nur okumuyorum. Hayata böyle başlıyorum. Ama sabah zihin açık diye önce Risale-i Nur okuyup, ikindiden sonra Kur'anı okuyanlar var. Eğer Kur'anı öyle stepne saatine bırakırsan en zor durumda seni bırakır.** Değerli şeylere değerli vaktini verirsen o da seni değerli kılar. Evradsız sakın bulunmayın. Hangi saatte okursa okun evradınız mutlaka olsun. **Kaza namazınız varsa başlayın, internet, TV'den uzak durun. Asla tespihatı aksatma yapamadıysan yolda yap, unuttuysan kazasını yap uykuya girmeden. Haftada bir kaç dersin mutlaka olsun. Kötü insanlarla, kötü yerde, kötü işlerden ihtilat etmeyin.. Srayet eder. Uzak durun. Doğrunun ve hakikatin yanı olan Risale-i Nur'a sadakatınızı bozmayın. Risale-i Nur kime karşı durun, kimin yanında olun diyorsa orada durun, onun yanında olun. Daha karışma.**

Vicdanda: İrade (ibadetullah), Zihin (marifetullah), His (muhabbetullah), L. Rabbaniye (müşahedetullah) var. İman bu tezgah üzerine kurulmuştur. Bu tezgahın iman imal edilmesini istedik: vicdan ise bizden malzeme, hammadde istedi yani: delil, burhan, fikret, usare, şiralarından malzemesini getir. Arının peteği gibi imanı inşa etti. Çekirdeği inşa etti ama daha arı konmadı. İman bu cihetle mahluktur. İnsanın irade-i cüziyesinin sarfından sonra irade-i külliye olan Allah o peteği görünce arısını gönderdi. Git orada bal yap dedi. Zâtının nurunu oraya koyarsa o yer ile Allah'ın nurunun kompleksine İman diyoruz. İman buraya konmuş ama bir özelliği de geldiği yer ile devamlı bağlı. İman nurdur, kuvvettir, relatedir, enerjidir, vücud-u haricisi var.

«**Ey hasta kardeşler! Siz gayet nâfi ve her derde devâ ve hakikî lezzetli** (acı değil) **kudsî** (seni ötelere taşıyan) **bir tiryak isterseniz,**

imanınızı inkişaf ettiriniz (nasıl inkişaf ettireceğim peki ?).

Yani, tevbe (hemen günahından sonra nedamet etmek)

ve istiğfar ile (sadece estağfirullah değil bu en küçüğüdür. Kaza namazın varsa kılmak, kul hakkı varsa öde. İçki gibi kazası mümkün olmayanlar için nedamet etmek)

ve namaz ve ubudiyetle (ubudiyet ahlakmış. Namazdan ayrı bir şey. Güzel ahlak),

o tiryak-ı kudsî olan imanı ve imandan gelen ilâcî (iman bir hattır. Bana bir hat, kart açtı. Ordan buraya geliyor burdan oraya gidiyor) **istimal ediniz.**»

İmanın içini yar: 2 malzeme var: NUR ve MANA. Yukarıdaki 5 tanesi karkastı. İçinde ise Nur ve Mana var. Peteğin içinde arı, bal mumu ve bal var. Bal dediğimiz şey Allah'ın Zâtının nuru var, Allah var. **Hakiki imanı elde eden adam Kainata meydan okuyabilir.** Kavga manasında değil, hadiselerle karşı mukavemet. Müslüman düşmez değil düşer ama düştüğü yerden kalkmayı bilir. **..ve imanın kuvvetine göre, hâdisâtın tazyikatından kurtulabilir. "Tevekkeltü alâllah" der** (hadiselerle Allah canibinden Kudretin azamaeti altında, kader-i ilahinin izini, özünü, yüzünü müşahede ederek kainattaki rahmet-i İlahiye, hikmet-i rabbaniye, kudret-i samedaniyeden daha ileri merhametini, şefkatini, anlayışını, fikriyatını ileri sürmediğinden olaylar altındda insan ezilmez) , **sefine-i hayatta kemâl-i emniyetle, hâdisâtın dağlarvâri dalgaları içinde seyran eder.**

❖ İman hem Nurdur hem Kuvvettir.

Nur → **Allah'ın Zâtının nuru. Allah-u Nuru-s semavati vel arz. Bütün kainatın haritası.**

Kuvvet → **hakikatlerin dışı vuruşunun insanda cem edilmesi**

23. Söz, 1mebhas, 3. nokta: "İmân hem nurdur, hem kuvvettir. Evet, hakiki imânı elde eden adam, kâinata meydan okuyabilir ve imânın kuvvetine göre (İman zayıf olunca: iyi değilim, hastayım, kendimi kötü hissediyorum, hadisler beni eziyor, ailevi sorunlara tahammül edemiyorum, bana böyle dedi, böyle baktı, özgüvenim yok vs.), **hâdisâtın tazyikâtından kurtulabilir** (iman kuvvetini bu asırda en çok gideren şey siyaset takip etmek. Haberleri takip edince Cenab-ı Hakkın kainattaki icratına akıl erdiremezsin, arkayı bilmiyorsun. Hikmet-i ilahiye, kudre-it rabbaniye, inayet ve rahmeti-ilahiye bilmediğimiz için Kader-i ilahinin izini, özünü, yüzünü müşahede edemediğimizden dolayı kainattaki icraata itirazlar oluyor içeride. Kastamonu Lahikasında diyor bunları ciddi takip edenler «**Ya aklını dağıtır, manevi bir divane olur; ya kalbini dağıtır, manevi bir dinsiz olur**»...yetimiyor işte iman..ne deniyorsa onu yapacaksın kardeşim. Sıkıntın olduğu zaman hoca, doktor aramayacaksın. Dönüp kusurunu arayacaksın, tövbe edeceksin)

(Not (17.10.2016 Kadir abi ev dersi: nur ziyadan gelir. Ay, güneşin ayinesi. Ay üzerinde güneş devamlı temessül ediyor ama bizim görme kabiliyetimiz kısıtlı olduğu için güneşin temessülünü göremiyoruz ancak gece nur olarak görüyoruz. İşarat-ül İ'caz: «**iman, Şems-i Ezelîden vicdan-ı beşere ihsan edilen bir nur ve bir şüadır ki vicdanın içyüzünü tamamıyla ışıktandırır. Ve bu sayede, bütün kâinatla bir ünsiyet, bir emniyet peyda olur ve her şeyle kesb-i muarefe eder. Ve insanın kalbinde öyle bir kuvve-i mâneviye husule gelir ki, insan, o kuvvetle her musibete, her hadiseye karşı mukavemet edebilir. Ve öyle bir vüs'at ve genişlik verir ki, insan o vüs'atle geçmiş ve gelecek zamanları yutabilir.**».)

VAHŞET: Yabanilik, ıssızlık, tenhalık, vehim, ürküntü, korku, vahşilik, تنها, korkunç yer. Elbise ve silahını çıkarıp atmak. Aç kalmak... bunlar lügat manası. Şimdi içerisinde bahsediyorum: **kişinin kendisine varamamaktan, kendisini keşfedememekten, kendisini tanıyamamaktan, kendisine yabancı ve yabancı olması.** Bu sıfatlar (yabanilik, ıssızlık, tenhalık vs.) **dışa vuruşları, kendini bunlarla ifade ederse içsel/enfus alemini düşün.** Yani iç alemini düşün adamın; **yabanilik hissediyor, ıssız ve تنها içerisi. Ürküntü ve ürkeklik yeri, vehim alemi. Korkunç, vahşilik, تنها, korkunç yer, elbise ve silahlarını çıkartmış, aç kalmak..**
Kişi kendinden ürküyor, yalnızlığını dış dünyadan gidermeye çalışıyor. Niçin insanlar evde oturamıyor ? Niçin habire TV başında, niçin habire toplumda lakara-lukara yapıyor ? Çünkü kişi kendinden ürküyor, kişi kendinde kaçıyor, kendini duymak istemiyor, kendini tanımak istemiyor. Yalnızlığını dış dünyadan gidermeye çalışıyor.

Çünkü içerisi (iç alemi) ıssız, virane, bomboş, herkes oradan taşınmış, harabe, tenhalaşmış belde gibi. İçeriden, boşluktan korkunç sesler gelmeye başlar (bir böyle düşünün köyde hiç kimse yok, herşey virane, akşam üzeri baykuşlar, bir dağda uğultulu sesle geliyor... orman sesi gibi de değil). **Bu sesler insanın tüylerini ürpertiyor, içeriye dönünce her şey canavar, düşman vaziyetini almış görüyor.** İçerideki sarayda tarlalar var talan olmuş, yanmış, tsunamiler uğramış, tsunamiler gayz suları ile sarayı/şehri örtmüş. Deprem ve toprak kaymalarıyla her yer yerlerini değiştirmiş: bazı yerler yok olmuş. Adem alemlerinin hükmünü icra ettiği memleketsiz memleket. **Buna karşı Rahmanın giydirdiği vasıf ve sıfatlarını kaybetmiş, üzerinden çıkarmış. Rahmanın hiç bir alameti üzerinde kalmamış, adem alemlerinin kavurucu sıcağında gölgesiz ve susuz yoluna devam eden zavallıyım. Maddi ve manevi her türlü aç ve susuz, yayan, rehbersiz ve pusulasız virane şehirde dolaşmaktayım.**

Tevahhuş: vahşete düşmek. Vahşette kalmak. Orman vahşi olabilir ama tevahhuş senin vahşet içinde kalman, üzerine dönmesi, tefâul .. **Üzerimde olan bir şey vahşet. Bu odaya, sırtlan, timsah, yılan her çeşit yırtıcı hayvan koyarsak, aç bıraksak..ne olur orada ? Orası tevahhuş. Birbirini yer. Yani düşüncelerin seni yiyor. Sende psikolojik sorun yok, düşüncelerin kontrol edemiyorsun o seni yiyor.. Kendi kendini yiyor.** Öyle bir hasatlık var: vücut deriyi yiyor, kabul etmiyor, atıyor...her terafı et olmuş.. Milyonda bir oluyormuş. Vücut deriyi kendisinden kabul etmiyor, yabancı görüyor. Tevahhuş buna da benzemiyor. **Aslan, sırtlan, timsah vs içeride aç bıraktın ne yapacak bunlar ? Birbirlerini yiyecek.. İçimiz böyle.. Bunlar olmasın mı ? Olsun. Onları geniş bir vadiye veya belediye bakım evine koysan hepsine ayrı bir kafes yap, gıda alır..sorun yok. Bak haddini hududun koydu kafes. İçimizdeki fikirler, hisler, latifeler birbirini yiyor. Bu tevahhuş. Cehennemden beterdir adem, çünkü Cehennem taşeron şirket, adem hesabına çalışıyor. Ademin 8 sıfatı var, bir tanesi Tevahhuş. Ademin, dünyada insandaki karşılığı. Küçük dünyamızın cehennemi.**

❖ **Şualar:** « Ruhuna, vicdanına nokta-i istimdat ise ancak âhirete olan imandır.» (yani ahirete iman artarsa evde sorun olmaz. **Evdeki kavgaların sebebi ahirete iman sorunda geliyor diyor 11. Şua 8. meselede. Bir eve iman-ı bil ahiret hükmederse o ev küçük bir cennet olur. Eğer bir eve iman-ı bil ahiret hükmetmezse orası küçük bir cennehm olur** diyor.. Kimse haddini bilmez, hududunda kalmaz)

Binaenaleyh, bu her iki noktadan haberi olmayan bir insanın kalbi, ruhu tevahhuş eder, vicdanı daima muazzep olur (daima azap içindedir, **çünkü hiç bir hadiseyi yorumlayamaz**)

Lâkin, birinci noktaya istinad ve ikincisinden de istimdat eden adam, kalben ve ruhen pek çok zevk ve lezzetleri, ünsiyetleri hisseder ki, hem mütesellî, hem vicdanı mutmain olur. (Allah'a iman nokta-i istinad. Hadiseler karşısında olayı Allah ile izah etmek, yorumlamak. İnsanın fitratındaki isteklere dünya cevap değildir. O zaman gene azap içinde, «hel min mezid / yok mu ? » diyor. İnsanın kalbini, ruhun ve dimağını tatmin ve teskin eden ahirete olan imandır. Mesela kalbi beka istiyor, bir anda her yerde olmak istiyor, dert-keder olsun istemiyor.. Ama dünyada yok. Nokta istimdad «imdat, imdat» demek.. Yani yardım istiyor, insan fitraten bağıyor. Mevcudat diyor ki: ne istiyorsun ? «beka istiyorum»... Herkes sus pus..kim cevap verecek ? Güneş, su, araba, kadın-erkek, para buna cevap mıdır.. ? Beka istiyorum, ölmek istemiyorum, dert-keder, hastalık istemiyorum.. Ancak ahirete iman diyor ki «bende var o».. Ezel: Allah'a iman. Ebed: ahirete iman. Ruhunu teskin ve tatmin edecek, isteklerine cevap verip doymasını sağlayacak olan ahiretteki yakiniyettir. **Ahirete ünsiyettir. Allah ünsiyetimizi artırsın, ülfetimizi kaldırsın inşallah.. Ülfet beladır.. «Ülfet insanı fikren dalalete atar» diyor Mesnevi-i Nuriyede. Ülfet lügatta alışılmış şey demek... Ya ben bunu biliyorum deyip ona ihtiyaç duymamak ülfet. Ünsiyet ise: fikren, hissen ve latife olarka kendi ruhunda hissetmek. Onu fikren dimağda, hissi olarka kalpte hissetmek, latife itibariyle ruhta hissetmek. Cenab-ı Hak Allah'a ve ahirete ünsiyetimizi artırsın. Allah'a, ahirete, hak ve hakikate karşı Allah ülfetimizi kaldırsın, amin.)**

Diyor ki: **iman terakki ettikçe Allah ile ünsiyet oluyor.** Allah'ı fikrediyor, hiss ediyor, mass ediyor, zevk ediyorsun. Çocuk anasını emer gibi Allah'ı emiyor. Ünsiyet: izahın yöntemidir. Yani insan bir şeyle izah edilmez.. Sen de kendini izah edeceksin: işte ünsiyet kendini ne ile izah etmenin yöntemini, yolunu gösteriyor. Ben kimim deyince «şeftali değilim, güneş değilim vs» demek ile izah olmuyor.

Ünsiyet ile izah ise: «ben kimim ?»: bekaya namzedim, Allah'ın sıfatına en cami aynayım. Allah'ın esma-i hüsnasına cilve, cemal, nakış,sanat itibariyle en külli ve amm ve mutlak ayinedarlık yapıyorum. Allah'ın dışında yaratılan her şeyin hakikatiyim. Bütün kainat bende fakat ben kainata sığmadım (Hz. Alinin sözüdür, İşarat-ul İc'az'da söylüyor). (27:57)

İşarat-ül İ'caz', Bakara Suresinin tefsiri :

Hattâ **kulaktaki zar**, **nur-u iman ile ışıklandığı zaman**, **kâinattan gelen mânevî nidaları işitir.**

Lisan-ı hal ile yapılan zikirleri, tesbihatları fehmeder.

Hattâ o nur-u iman sayesinde

rüzgârların terennümatını, bulutların nâralarını, denizlerin dalgalarının nağamatını ve hâkezâ yağmur, kuş ve saire gibi her neviden Rabbânî kelâmları ve ulvî tesbihatı işitir. Sanki kâinat, İlâhî bir musikî dairesidir.

Türlü türlü avazlarla, çeşit çeşit terennümatla

kalblere hüznüleri ve Rabbânî aşkları intiba ettirmekle kalbleri, ruhları, nuranî âlemlere götürür, pek garip **misalî levhaları göstermekle o ruhları ve kalbleri** lezzetlere, zevklere garkeder.

Fakat o kulak, küfürle tıkanıdığı zaman,

o leziz, mânevî, yüksek savtlardan **mahrum kalır.** Ve o lezzetleri îras eden avazlar, mâtem seslerine inkılâp eder.

Kalbde, o ulvî hüznüleri yerine, ahbabın fıkdanıyla ebedî yetimlikler, mâlikin ademiyle nihayetsiz vahşetler ve sonsuz gurbetler hasıl olur.

Bu sırra binaendir ki, şeriatça bazı savtlar helâl, bazıları da haram kılınmıştır. Evet, **ulvî hüznüleri, Rabbânî aşkları îras eden sesler helâldir.** Yetimâne **hüznüleri, nefsanî şehvâtı tahrik eden sesler haramdır.** **Şeriatın tayin etmediği kısım ise, senin ruhuna, vicdanına yaptığı tesire göre hüküm alır.**

وَعَلَىٰ آبْصَارِهِمْ عِشَاوَةٌ Bu cümle ile rüyete, yani **göze ait büyük bir nimet-i basariyenin küfürle kaybolduğuna işaret edilmiştir.** Zira, **gözün nuru, nur-u imanla ışıklanırsa ve kavileşirse, bütün kâinat gül ve reyhanlarla müzeyyen bir cennet şeklinde görünür.**

Eğer o **göz küfür zulmetiyle kör olursa, dünya, genişliğiyle beraber bir hapisane şekline girer.** **Bütün hakaik-i kevnîye, nazarından GİZLENİR.** **Kâinat ondan tevahhuş eder. Kalbi ahzan ve ekdar ile dolar.** وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ cümlesiyle, **küfür şeceresinin âhirete ait zakkum gibi semeresine işaret edilmiştir**

20. Mektup:

❖ **Şu intisabı, onu tecelliye mazhar eder. Bu mazhariyet ve intisapla, nihayetsiz bir ilim ve kudrete istinad eder. Hâlıkının kuvvetiyle, milyonlar defa kuvvet-i zâtîsinden fazla işleri, vazifeleri, o intisap ve istinad sırrıyla yapar.**

26. Lem'a:

❖ Benim için bir nokta-i istinad yok mu?" diye حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ âyetine müracaat ettim. Bana o âyet bildirdi ki; **intisab-ı imanî vesikasıyla Kadîr-i Mutlak öyle bir Sultan'a intisap edersin ki;**

❖ **" Madem sen intisab-ı imanî tezkeresiyle böyle bir nokta-i istinad bulabildiğinden, hadsiz bir kuvvete ve kudrete dayanabilirsin.**

❖ **Hem iman, o elinde pek cüz'î bir kesb bulunan cüz'î bir cüz-ü ihtiyarî yerine, o hadsiz düşman ve zulmetlere karşı, gayr-ı mütenâhi bir kudrete istinad etmek ve hadsiz bir rahmete intisap etmek için o cüz-ü ihtiyarînin eline bir vesika veriyor; belki de iman, o cüz-ü ihtiyarînin elinde bir vesika oluyor.**

❖ Kur'ân'dan aldığım feyizle **hariçten teselli aramak değil,** belki **dehşet ve vahşet ve meyusiyet aldığım noktalar içinde teselliyi, ricayı, nuru aradım.**

Cenâb-ı Hakka yüz bin şükür olsun ki,

ayn-ı dert içinde dermanı buldum.

Ayn-ı zulmet içinde nuru buldum.

Ayn-ı dehşet içinde teselliyi buldum.

❖ **Ben Kur'ân-ı Hakîmin nuruyla ve ihtiyarlığımın ihtarıyla ve iman dahi gözümü açmasıyla bu hakikati gördüm.**

Kendime hakikî bir teselli

ve kuvvetli bir rica

ve parlak bir ziya gördüm.

❖ 26. Lem'a, 8. Rica (İhtiyarlar Lem'ası):

Hem **iman**, **geçmiş** ve **gelecek zamana nüfuz edemeyen o cüz-ü ihtiyarînin dizginini cisminden alıp kalbe ve ruha teslim eder.**

Ruh ve kalbin daire-i hayatı ise cisim gibi **hazır zamana münhasır olmadığından**, pek çok **seneler maziden**, pek çok seneler **istikbalden daire-i hayatına dahil olduğundan**; o **cüz-ü ihtiyarî**, **cüz'iyetten çıkıp külliyet kesb eder.**

Zaman-ı mazinin en derin derelerine **kuvvet-i imanla** girebildiği ve **hüzünlerin zulmetlerini def edebildiği gibi** (maziye nüfuz)

nur-u imanla istikbalin en uzak dağlarına kadar çıkar, **korkuları izale eder** (müstakbele hulûl).

❖ 15. Mektup:

zamanla mukayyet olan cism-i maddî gılâfından sıyrılıp tecerrüdle ruhen yükselip,

dün geceki **Leyle-i Kadri öbür gün** leyle-i îyd ile beraber, **bugünkü** gibi hazır görmektir.

Çünkü ruh zamanla mukayyet değil.

Hissiyat-ı insaniye ruh derecesine çıktığı vakit,

o **hazır zaman genişlenir**; başkalarına nisbeten **mazi ve müstakbel olan vakitler**, ona nisbeten **hazır hükmündedir.**

<http://www.nurdersi.com/video/cismaniyet-17-ici-bos-olan-nasil-dolduruluyor-ehlinedirenfusidir>

1:11:50 : **hissiyat-ı insaniye ruh seviyesine, kalbin ve ruhun derece-i hayatına çıkınca mazi ve müstakbeli görüyor**

Cism-i hayvani cism-i nurani olsa imanla eşleşecek (iman arttıkça beden nurlanıyor arşa kadar gidebilirsin cism-i insanî ile)

Çünkü cisim bir libastır . O cisim libası içinde ne va ? : göz, kulak, akıl, kalp gibi murassa duyguları ile giymiş cisim libası diyor. Eğer bu nurlanırsa surate senin-benim gibi cesed gözükürken..

26. Lem'a:

Ve bu altı cihetten gelen dehşetlere karşı bana nokta-i istinad ve silâh-ı müdafaa olacak, cüz'î bir cüz-ü ihtiyarîden başka birşey elimde yok.

O hadsiz a'dâ ve hesapsız muzır şeylere karşı tek bir silâh-ı insanî olan o cüz-ü ihtiyarî, hem nâkıs, hem kısa, hem âciz, hem icadsız olduğundan, kesbden başka birşey elinden gelmez.

Ne geçmiş zamana geçebilir, tâ ondan bana gelen hüzünleri sustursun; ve ne de istikbale hulûl edebilir, tâ ondan gelen korkuları men etsin. Geçmiş ve geleceklere ait emellerime ve elemelerime faydası olmadığını gördüm.

❖ 17. Söz:

İman, dizginini

cism-i hayvanînin elinden alıp

kalbe, ruha teslim ettiği için,

maziye nüfuz ve müstakbele hulûl edebilir. Çünkü kalb ve ruhun daire-i hayatı geniştir.

(burada bahsedilen **dizgin cüz-ü ihtiyarî**. Geçmiş ve gelecek zamana nüfuz edemeyen de cisim. Cüz-i ihtiyari cisim elindeymiş...Onun elinden bunu alan ise iman. **İman cüz-i ihtiyariyi alıyor kalb ve Ruha teslim ediyor. Cüz-i ihtiyari hazır zamanla kayıtlıken kalb ve ruh ise mazi ve istikbal daire-i hayatlarına dahil.** Böyle olunca; teslim edilen bu cüz-i ihtiyari külliyet kesbediyor. **Külliyet kesbetmesi ne işimize yarıyor ? : maziye nüfuz (YANİ kuvvet-i imanla mazideki hüzünlerin zulmetlerini def) ve müstakbele hulûl (YANİ nur-u imanla istikbaldeki korkuları izale) edebilir)**

26. Lema:

❖ **dehşet ve vahşet ve karanlık ve me'yusiyet içinde çırpındığım hengâmda,**

birden Kur'ân-ı Mu'cizü'l-Beyânın semâsında parlayan iman nurları imdada yetişti.

O altı ciheti o kadar tenvir edip ışıklandırdı ki, gördüğüm o vahşetler ve karanlıklar yüz derece tezauf etseydi, yine o nur onlara karşı kâfi ve vâfi idi.

Bütün o dehşetleri birer birer teselliye ve o vahşetleri birer birer ünsiyete çevirdi.

İşarat-ül İ'caz, nükte-i icaziye:

❖ **Allah'ın sun'una, ef'âline, kelâmına, temsilâtına, üslûplarına, inâyet ve rububiyetini mülâhaza etmekle beraber, Allah'ın cânibinden bakmak lâzımdır.**

Bu bakış da, ancak nûr-u imanla olur.

Bu itibarla, vehimler olsa bile, ancak örümcek ağının kıymet ve kuvvetinde olur.

Eğer mümkinat cihetinden cüz'î fikriyle müşteri nazarıyla bakarsa, zayıf bir vehim bile onun nazarında bir dağ gibi olur.

Cûdî Dağını gözün rüyetinden men eden sineğin kanadı gibi, zayıf, küçük bir vehim de «hakikati» onun gözünün görmesinden setreder.

İşarat-ül İ'caz, nükte-i icaziye:

❖ ..temsilât-ı Kur'ân'iyedeki **hikmeti fahmetmek için Allah cânibinden nûr-u imanla bakmak lâzım olduğuna...**

❖ **Alçak nefis** tarafından **herşeyi karanlıklı gösteren küfür zulmetiyle** temsilât-ı Kur'âniyeye bakan olursa, tabîî o temsilâtın **hikmetini anlayamaz, evhama kapılır.**

Kalbindeki marazın yardımıyla, her vehim onun nazarında bir dev kesilir; tarik-i hakkı kaybeder, tereddütlere maruz kalır.

Sonra istifhama, yani sorup sual etmeye başlar, içinden çıkamaz; en nihayet iş inkâra dayanır, inkârın içinde kalır.

26. Lema'adaki «...nur-u imanla istikbalin en uzak dağlarına kadar çıkar, korkuları izale eder...» vehimle ilgili görünüyor... İnsan gözünde vehimlerin, korkuların dağ gibi olması, veya dev gibi olması... oysa vehimde ihtimal %1 ...(<http://www.nurdersi.com/resim/ihtimal-zan>)

26. Lem'a, 7 Rica.

❖ ..bana gayet **hazîn ve rikkatli ve firkatli bir hâlet içinde**, o yüksek kal'ada **geçmiş zamanın derelerine** ve **gelecek zamanın dağlarına** baktırdı ve baktım.

Birbiri içinde beni ihata eden dört beş ihtiyarlık karanlıkları içinde, Ankara'da en kara bir hâlet-i ruhiye hissettiğimden, **bir nur, bir teselli, bir rica aradım.**

❖ Sağa, yani, mazi olan **geçmiş zamana bakıp teselli ararken**, bana mazi, pederimin ve ecdadımın ve nev'immin bir mezar-ı ekberi suretinde göründü.
Teselli yerine vahşet verdi.

❖ Sol tarafım olan **istikbale, derman ararken baktım.** Gördüm ki, benim ve emsalimin ve nesl-i âtinin büyük ve karanlıklı bir kabri suretinde göründü,
ünsiyet yerine dehşet verdi.

❖ Sonra mecburiyetle arkama baktım. Gördüm ki, esassız, fâni olan dünya, **hiçlik derelerinde ve yokluk zulûmatında** yuvarlanıp gidiyor.
Derdime merhem ararken, zehir ilâve etti.

❖ **Ve bu altı cihetten gelen dehşetlere karşı bana nokta-i istinad** (Allah'a (cc) iman) **ve silâh-ı müdafaa** (cüz-ü ihtiyarî) **olacak,** **cüz'î bir cüz-ü ihtiyarîden başka birşey elimde yok.**

O hadsiz a'dâ ve hesapsız muzır şeylere karşı tek bir silâh-ı insanî olan o cüz-ü ihtiyarî, hem nâkıs, hem kısa, hem âciz, hem icadsız olduğundan, kesbden başka birşey elinden gelmez.

Ne geçmiş zamana geçebilir, tâ ondan bana gelen hüznleri sustursun; ve ne de istikbale hulûl edebilir, tâ ondan gelen korkuları men etsin. Geçmiş ve geleceklere ait emellerime ve elemelerime faydası olmadığını gördüm.

26. Söz Kader Risalesi:

❖ ..malûmun zâtı ve vücud-u haricîsi, iradeye bakar ve kudrete istinad eder.

20. Mektup:

❖ **Şu intisabı, onu tecellîye mazhar eder. Bu mazhariyet ve intisapla, nihayetsiz bir ilim ve kudrete istinad eder. Hâlıkının kuvvetiyle, milyonlar defa kuvvet-i zâtîsinden fazla işleri, vazifeleri, o intisap ve istinad sırrıyla yapar.**

«..hüzün ve gama karşı teselli beklerken,
birden,

Kur'ân-ı Mu'cizü'l-Beyânın

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

âyetinin hakikati tecellî etti.

**O rikkatli, firkatli, dehşetli, hüzünlü hayalden
beni kurtardı, gözümü açtırdı.**

Baktım ki,

meyvedar ağaçların başlarındaki meyveleri tebessüm eder bir tarzda bana bakıyorlar,
"Bize de dikkat et; yalnız harabezâra bakıp durma"

diyorlardı.»

(26. Lem'a, 13. Re'ca)

"Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ı tesbih eder.

**Onun kudreti herşeye galiptir
ve hikmeti herşeyi kuşatır.**

Göklerin ve yerin mülkü Ona aittir.

Hayatı da, ölümü de O verir.

Onun kudreti herşeye yeter."

(Hadid Sûresi, 57:1-2)

* * *

«..o yanlışıktan

ve o yakıcı vaziyetten

bir hakikat kapısı açıldı.

Ve o hakikati tam kabul etmeye nefis hazırlandı.

Evet, nasıl ki bir demir ateşe sokulur, tâ yumuşasın,
güzel ve menfaattar bir şekil verilsin.

Öyle de, **o hüzün-engiz hâlet**

ve o dehşetli vaziyet ateş oldu, nefsimi yumuşattı.

**Kur'ân-ı Mu'cizü'l-Beyan, mezkûr âyetin hakikatiyle,
hakaik-i imaniyenin feyzini tam ona gösterdi, kabul ettirdi.»**

(26. Lem'a, 13. Re'ca)

* * *

«şu âyetin hakikati, iman feyziyle,

Yirminci Mektup gibi risalelerde kat'î ispat ettiğimiz gibi,
herkesin **kuvvet-i imaniyesi nisbetinde inkişaf eden öyle bir nokta-i istinad
ruha ve kalbe verdi ki,** o vaziyetin dehşetinden yüz derece ziyade

korkunç, zararlı musibetlere karşı gelebilir

bir kuvveti, iman-ı billâhtan verdi.

Ve şöyle ihtar etti ki:

**"Senin Hâlıkın olan şu memleketin Mâlik-i Hakikîsinin emrine
herşey musahhardır.**

Herşeyin dizgini Onun elindedir.

Ona intisabın yeter."

O Hâlıkıma dayanıp tanıdıktan sonra,

düşman suretini alan bütün şeyler

düşmanlıklarını terk ettiler,

ağlattıran hazîn haller

beni neş'elendirmeye başladılar.

«..o âyetin hakikatiyle,

imanın ziyasından gelen nur

öyle parlak bir surette tecellî etti ki,

o zulümatlı olan cihât-ı sitteyi gündüz gibi aydınlattırdı. »

(26. Lem'a, 13. Re'ca)